

vistnok Grund til, hvis man skal strides om den Ting, at faa at vide, hvem der har forarbejdet de Varer, vi skal købe.

Det gaar heller ikke an at begrænse Arbejderforeningers Indflydelse i det moderne Samfund af den simple Grund, at hvis man tager den Magt fra dem, som de har erhvervet paa organisationsmæssig og samfundsmæssig Maade, vil der dannes hemmelige Foreninger i Stedet, og saadanne har altid ført til Omvæltninger i Samfundet, som paa ingen Maade kan være heldige.

De Arbejderorganisationer og de Arbejdsgiverforeninger, vi nu har, er Organisationer, der kan forhandle sig til Rette, og de er saa at sige autoriserede af Staten gennem Forligsinstitutionen. Men de Organisationer, Købmændene danner for at træffe Prisaftaler, er ensidige Organisationer, der ikke har nogen Modpart, som de kan forhandle sig til Rette med angaaende de Spørgsmaal, der skal løses om Prisen paa Varer. Køberne har ingen Organisation, de staa uorganiserede, medens Købmændene dels er organiserede indbyrdes, dels faar Direktiver fra Importører og Fabrikanter om, hvad Varerne skal koste, og hvor stor Avancen skal være. Disse Organisationer, der danner Prisaftaler, maa derfor være under Kontrol, og der maa Samfundet da være den Faktor, der skal repræsentere Køberne, for at der kan komme et lignende Forhold frem her, som der er mellem de nævnte Organisationer paa Arbejdsområdet. Det er det, Regeringens Forslag gaar ud paa, at indskyde en saadan Faktor, der kan forhandle sig til Rette, som kan undersøge, om Avancen paa Varen er for stor eller passende, og derefter regulere Forholdet. Naar vi faar denne Kontrol, kan der paa Handelens Omraade komme en lignende samfundsmæssig Ordning, som vi har det mellem Arbejdernes og Arbejdsgivernes Organisationer, og saa bliver Forholdet naturligt.

Pinstrup: Efter at vi i Aften har ført en ret bevæget og lang Forhandling om Valutaspørgsmaalet, er vi nu naaet til Forhandlingen om Forslag til Lov om uretmæssige Prisaftaler og Forslag til Lov om Værn for Erhvervs- og Arbejdskraft. Den højtærede Statsminister har nu talt om disse Lovforslag for en saa at sige fuldkommen tom Sal, det ærede Medlem Hr. Sundbo har talt, og nu faar jeg altsaa Ordet — Klokken er henved 11. Det er rimeligvis nødvendigt for Arbejdets Fremme, at saadant noget maa ske, men jeg kan jo ogsaa mene, at naar der er saa faa Medlemmer til Stede,

saa tjener det til Undskyldning, at mange Medlemmer er rejst herover i Nat, og saa kan det jo godt være, at de er noget trætte efter Forhandlingerne hele Dagen igennem.

Det Lovforslag, vi altsaa skulde tale om, er først Lovforslaget om uretmæssige Prisaftaler. Der blev for nogle Dage siden ført en Forhandling herom, og derunder fremsatte Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, nogle Udtalelser, som jeg gerne vil gøre nogle Bemærkninger til. Det ærede Medlem er vel heller ikke til Stede i Aften. (*Afbrydelse:* Jo han er!). Jeg troede saamænd, han ogsaa var blevet træt. Det ærede Medlem har jo haft noget Uheld i den senere Tid. Hans Rejse til Færøerne var ikke absolut nogen Succes, i hvert Tilfælde ikke, da han kom her og skulde aflægge Beretning om den. Justitsministeren pillede jo sammen med nogle andre Medlemmer alle Fjerene af ham, da han havde aflagt sin Beretning.

Nu forleden, da det ærede Medlem talte om Priser, kom han ogsaa ind paa Priserne paa Landbrugsprodukter, og det forekommer det mig heller ikke, det ærede Medlem var saadan særlig heldig. Det ærede Medlem synes ikke at have forstaaet, at det Prisforhold, som han taler om, i Virkeligheden er et Valutaforhold i første Række, og derfor duer det ikke, at det ærede Medlem foretager en Sammenstilling af Priserne paa Varerne i Juli Maaned, da Kronen var oppe i 90, og i Oktober, da den noget nær stod paa samme Højde. Vil man sammenligne Priserne paa Landbrugsvarer og tale om, hvorvidt der er sket noget Prisfald, saa maa vi f. Eks. sammenligne Priserne den 1. Juni, før den stærke Kronestigning fandt Sted, og Priserne nu omkring 1. December.

Paa Sp. 2774 siger det ærede Medlem mange og meget mærkelige Ting. Han taler om, at Landmændene holder meget høje Priser paa Landbrugsvarer til den almindelige Husholdning; saa nævner han disse Varer og siger: „Det er ikke fra de Herrer Landmænds Side, Prisfaldet fremmes i særlig Grad. Tværtimod maa jeg sige, at de holder Priserne godt oppe.“ Og Sp. 2775 siger han: „Det er Landbruget, som faar den store Indtægt af de høje Priser paa disse Fødevarer.“ Senere vender han sig til mig og siger: Han — det er altsaa mig — „oprettholder sine høje Priser paa Smør, Mælk og Flæsk o. s. v., og som Følge deraf maa han profitere betydeligt paa det indenlandske Marked.“

Jeg maa jo undres noget over, at det ærede Medlem efter de Debatter, der var under Finanslovbehandlingen, de Toldebatter